

лірыка

Андрэй Хадановіч Калыханка для маладога літаратара

Кукалка, каўпанка, хрызаліда,
лялечны зародак вышні!
Досьць гідкіх фарбаў краявіду,
іншага няхай грызе агіда!
Супакойся, мілы, адпачні!

Сьпі, дзіцятка, птушкі ўжо паснулі,
зоры ў неба па ваду пайшлі.
Кукавадла вусьцішнай зязюлі,
люлі–люлі, прыляцелі кулі...
Стала ціха на усёй зямлі.

Засьнай, загорнуты ў анучы.
Пасталееш хутка ў барацьбе.
Сьпі, выратавальнік наш прыйдучы:
у абладзе фюрэра і дучэ
спадзяемся толькі на цябе!

Некалі ў варожым навакольлі
возьмесься з расою за касьсё
беларускай мовы, і ніколі
не забудзеш, што вучыў у школе:
геній у адказнасьці за ўсё!

Зьведаеш, што значыць акавіта,
і спазнаеш посьпех у кабет;
станеш апранацца самавіта,
станеш выражацца сакавіта,
станеш карыстацца з алфавіта
і забудзеш слова „альфабэт“...

Андрэй Хадановіч — паэт і перакладчык паэзіі (у 1999 годзе выйшлі ягоныя пераклады *Малярмэ і Мілаша і нізка вершаў «Галіцкі дывэртысмант» («Наша Ніва»)*. У АРСНЕ–«Кабеты» надрукаваныя ягоныя вершы *«Выбраныя месцы зь ліставаньня Івана Жалівага і Н.К.Крупскай»*. Паэтычнае адкрыцьцё 1998 году.

Хрызаліда, кукалка, каўпанка,
запарука крылаў матыльку,
дурню — радасьць, знаўцу — абяцанка, —
слухай, як лунае калыханка
на халодных крылах скразняку.